

Caracterizarea lui Ghita din nuvela "Moara cu noroc"

Distributia functiilor intre personajele unui grup este esentiala in proza lui Slavici. Omul reprezinta tensiunea unor impulsuri contrare. Dar aceste impulsuri nu sunt pur interioare, ele capata forme personalizate, corporalizeaza in alti oameni. Ana e iubirea-datorie, Pintealegea, Lica-aventura confirmativa. Pentru a iesi din conflictul de motivatii, eroul ar trebui sa prefere asocierea cu unul singur dintre impulsurile care ii sparg coerenta.

"Moara cu noroc" este drama unui ins care nu indrazneste sa faca supremul gest al umilintei: sa se recunoasca asa cum e in fata altuia, predandu-se de fapt aceluia. Ghita e indecis si labil, dar vrea sa pastreze pentru Ana aparenta barbatului tare si sigur pe el ; Ghita il uraste si il vinde pe Lica, dar joaca fata de el comedia complicitatii subordonate ; Ghita colaboreaza cu jandarmul Pintealegea, oferindu-i toate probele vinovatiei lui Lica, dar pastreaza jumatata din banii furati pe care i-i incredinteaza samadaul.

De la inceput, Ghita e infatisat prin eul social, ca suma a raporturilor dintre el si grupul in care se oglindeste. Ciubotarul-carciumar e omul care hotaraste in numele celorlalti si primul sau act in desfasurarea nuvelei e tocmai unul de decizie grava. Alcatuita din femei si copii, mica celula familiala acorda barbatului dreptul de si obligatia exclusiva de a decide in numele ei. El e familia sa, pe umerii lui apasa uriasa raspundere a destinului viitor. Barbatul are iluzia deplinei libertati de-a voi, definandu-se prin practicarea acesteia, care il caracterizeaza ca personalitate. Personajul e aici si numai aici unitar, omogen.

Ghita, privit tot timpul din interior, nu va fi nicodata descris in aparenta lui fizica. Samadaul se autodescrie, dar faptele si calificariile sunt atat de vagi, incat insasi indeterminarea lor contine o insidioasa amenintare. El pastreaza aparenta conventiei reciproc acceptate, dar astfel se preface a actiona in baza unui acord pe care nu l-a obtinut nicodata. Personalitatea carciumarului este anulata prin chiar aceasta eliminare a optarii lui subintelese.

Pe de-o parte, Ghita trebuie sa respecte contractul asumat fata de familia sa, a carei raspundere intreaga o poarta. Pe de alta parte, Ghita e legat de opinia publica, fata de care trebuie sa figureze ca un om onest, tare si de incredere. Pornirea lui cea mai adanca este aceea de a colabora cu samadaul, si nu doar de dragul castigului, dar si de dorul primejdiei. Tensiunile sufletesti care ii imping deciziile intr-o directie sau alta sunt asadar trei : obligatia confirmativa - iubire fata de familie, oglindirea in opinia obstei, castigul-aventura.

Treptat, sotia, copiii, batrana, fiintele carora Ghita li se daruise pana atunci, fara precupetire, incep sa-i apara ca niste adversari tacuti, neclari. Ei sunt obstacolul cel mai tenace dintre sine si samadaul, cu atat mai puternici, cu cat sunt mai neaparati, pretinzand ocrotirea si inlantuindu-l cu inocenta lor fragila.

Carciumarul, ca om cuminte, posedand simtul practic dar si pecel al riscului, inclina ratiunala sa

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

colaboreze cu samadaul. Colaborarea dintre cei doi barbati ar fi intarat in ordinea lucrurilor daca nu ar fi intervenit marea vanitate a carciumarului, ce se opune vehementeii vointe de putere a carei satisfacere o cauta samadaul. Astfel principalul conflict al nuvelei nu este acela dintre iubire si arghirofolie, intre virtute si pacat, ci intre vanitate ca manifestare a individualitai si negarea ei prin constrangere autoritara.